

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

44 Ca 38/2008 – 23

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Olgy Stránské a soudkyň JUDr. Věry Šimůnkové a JUDr. Dalily Marečkové v právní věci žalobkyně **Nejvyšší státní zástupkyně JUDr. Renaty Vesecké**, se sídlem Jezuitská 4, 660 55 Brno, proti žalovanému **Městskému úřadu Beroun**, se sídlem Husovo náměstí 68, 266 45 Beroun, za účasti osoby zúčastněné na řízení J■■■■ J■■■■■■■■■■, bytem S■■■■■■■■■■, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.9.2007, č.j. 3789/2007/DOPR-ŠP/486/07,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 19.9.2007, č.j. 3789/2007/DOPR-ŠP/486/07, se v části, kterou byla uložena sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel patřící do řidičského oprávnění skupiny „A“ na dobu 6 měsíců, z r u š u j e a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně podala žalobu proti v záhlaví citovanému rozhodnutí žalovaného, kterým byl J■■■■ J■■■■■■■■■■ uznán vinným přestupkem podle § 5 odst. 2 písm. b) zákona č.361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a § 22 odst.1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění platném v době spáchání přestupku. Za spáchání přestupku mu byla uložena pokuta ve výši 10.000,- Kč a sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel patřících do řidičského oprávnění skupiny „A“ na dobu 6 měsíců ode dne právní moci rozhodnutí. Žalobu žalobkyně odůvodnila tím, že podle § 81 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na silničních komunikacích, řidičské oprávnění skupiny „A“ opravňuje k řízení motocyklu s postranním vozíkem nebo bez něj. Pokud je řidiči, který se dopustil dopravního přestupku při řízení motorového vozidla vyžadující řidičské oprávnění skupiny „B“, vysloven zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel

patřících do řidičského oprávnění skupiny „A“, lze v uložení takové sankce spatřovat porušení zákona a zrušení napadeného rozhodnutí je v závažném veřejném zájmu. V části týkající se uložení sankce zákazu řízení motorových vozidel patřících do řidičského oprávnění skupiny „A“ na dobu 6 měsíců je rozhodnutí nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť správní orgán neodůvodnil, z jakého důvodu přistoupil k uložení tohoto druhu sankce, který nemůže mít ani preventivní ani represivní účinek. Žalobkyně proto navrhl, aby rozhodnutí žalovaného bylo v části uložení zákazu činnosti zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření žalovaný uvedl, že v přestupkovém řízení jednal v dobré víře, neboť v případě obviněného se jedná o staršího člověka s onemocněním diabetes mellitus II. typu, které může ovlivnit chemické látky měřené v organismu. Obviněný se stará o svou nemocnou matku, kterou vozí k lékaři a na nákupy a k tomuto účelu je vozidlo nezbytné. Uvedenou sankci uložil výjimečně, neboť chtěl na obviněného působit jak výchovně tak i represivně, nikoliv však likvidačně.

Osoba zúčastněná na řízení, J. J., se k věci nevyjádřil, pouze uvedl, že souhlasí, aby soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud v Praze podle § 65 a násl. s.ř.s., přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 75 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobkyně se na výzvu soudu k takovému projednání věci nevyjádřila a žalovaný a osoba zúčastněná na řízení s uvedeným postupem projevíli souhlas (§ 51 s.ř.s.).

Ze správního spisu žalovaného soud zjistil, že rozhodnutím žalovaného ze dne 19.9.2007, které nabylo právní moci 24.9.2007, byl J. J., nar. , uznán vinným přestupkem podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích a za uvedený přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 10.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v řízení motorových vozidel patřících do řidičského oprávnění skupiny „A“ na dobu šesti měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Citované rozhodnutí žalovaný odůvodnil tím, že obviněný J. J. byl dne 27.7.2007 v 22.35 hod. při řízení vozidla Renault Espace, registrační značky , kontrolován hlídkou OOP Karlštejn v obci Vlence, přičemž orientační dechovou zkouškou na alkohol mu bylo zjištěno 0,46 promile alkoholu v dechu a po následném lékařském vyšetření bylo v jeho krvi naměřeno 0,35 promile alkoholu. Tyto skutečnosti byly prokázány jeho doznáním, písemným oznámením o přestupku, úředním záznamem ze dne 28.7.2007 a protokolem o lékařském vyšetření. Ke stanovení druhu sankce a její výměry žalovaný uvedl, že sankce uložil dle § 22 odst. 5 zákona o přestupcích a přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným při šetření a projednávání přestupku, k výpisu z evidenční karty řidiče, kde je jeden záznam, k přístupu obviněného při projednávání přestupku a ke stupni společenské nebezpečnosti protiprávního jednání. Z uvedených důvodů uložil správní orgán sankci na samé hranici dolní sazby a sankce zákazu činnosti spočívající v řízení motorových vozidel byla uložena rovněž na dolní hranici sazby, přičemž se tato sankce vztahuje jen na vozidla patřící do skupiny řidičského oprávnění „A“, na další skupiny a podskupiny řidičských oprávnění, kterých je obviněný držitelem, se tato sankce nevztahuje.

Podle § 22 odst. 5 zákona o přestupcích, se za přestupek podle odst. 1 písm. b) citovaného ustanovení (*přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné*

návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem) uloží pokuta od 10.000,-Kč do 20.000,-Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku.

Podle § 14 odst. 1 zákona o přestupcích, zákaz činnosti lze uložit jen za přestupky uvedené ve zvláštní části tohoto zákona nebo v jiném zákoně a na dobu tam stanovenou, nejdéle na dva roky, a jde – li o činnost, kterou pachatel vykonává v pracovním nebo jiném obdobném poměru, nebo k níž je třeba povolení nebo souhlasu státního orgánu, a spáchal – li pachatel přestupek touto činností nebo v souvislosti s ní.

Podle § 81 odst. 2 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, řidičské oprávnění skupiny A opravňuje k řízení motocyklů s postranním vozíkem nebo bez něj. Podle odst. 4 citovaného ustanovení řidičské oprávnění skupiny B opravňuje k řízení: a) motorových vozidel, s výjimkou vozidel uvedených v odstavcích 2, 3 a motocyklu o výkonu nad 25 kW nebo s poměrem výkon/hmotnost přesahujícím 0,16 kW/kg nebo motocyklu s postranním vozíkem a s poměrem výkonu/hmotnost přesahujícím 0,16 kW/kg, jejichž maximální přípustná hmotnost nepřevyšuje 3.500 kg a s nejvýše 8 místy k sezení, kromě místa řidiče; k tomuto motorovému vozidlu smí být připojeno přípojně vozidlo o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 750 kg, b) traktorů a pracovních strojů samojízdných, jejichž maximální přípustná hmotnost nepřevyšuje 3.500 kg, c) jízdních souprav složených z motorového vozidla podle písmene a) nebo b) a přípojného vozidla, pokud maximální přípustná hmotnost soupravy nepřevyšuje 3.500 kg a maximální přípustná hmotnost přípojného vozidla nepřevyšuje pohotovostní hmotnost motorového vozidla.

Účelem trestu zákazu činnosti je především zabránit přestupci v dalším páčání přestupku, k němuž mu tato činnost mohla vytvořit podmínky a výchovně ovlivnit přestupce i jiné občany. Činnost, kterou lze zakázat, musí být vždy v přímé, bezprostřední souvislosti se spáchaným přestupkem, musí jít tedy o činnost, která v minulosti spáchání přestupku umožnila a jejíž výkon by mohl přestupci umožnit spáchání tohoto přestupku i v budoucnu.

Soud se ztotožnil s názorem žalobkyně, že uložená sankce spočívající v zákazu řízení motorových vozidel patřící do řidičského oprávnění skupiny „A“ na dobu 6 měsíců je porušením zákona o přestupcích. Z logického a systematického výkladu citovaného zákona vyplývá, že bude –li obviněnému prokázáno, že se dopustil přestupku (o čemž v posuzovaném případě není sporu), lze mu zakázat jen tu činnost, jíž se protiprávního jednání dopustil. Pouze takovým postupem může být naplněn výchovný a represivní účinek postihu. V projednávaném případě byla uložena sankce zákazu řízení motorových vozidel patřící do řidičského oprávnění skupiny „A“, ačkoliv samotný přestupek byl spáchán řízením motorového vozidla, k jehož řízení je třeba řidičského oprávnění skupiny „B“ a vyšší. Nadto žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně neodůvodnil druh uložené sankce, když bez vazby na konkrétní okolnosti případu uvedl pouhý výčet obecných kritérií, z nichž není seznatelné, k jaké sankci se vztahují.

Soud z výše uvedených důvodů rozhodnutí žalovaného v části týkající se uložení zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel patřící do řidičského oprávnění skupiny „A“ na dobu 6 měsíců od právní moci rozhodnutí, zrušil podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž žalovaný znovu za spáchaný přestupek uloží sankci zákazu činnosti ve smyslu § 22 odst. 5 přestupkového zákona ve spojení s ust. § 14 přestupkového zákona, přičemž se podrobně vypořádá se všemi kritérii rozhodnými pro určení druhu sankce a její výměry, zejména s ohledem na konkrétní okolnosti případu.

K námitce žalovaného, odůvodňující druh uložené sankce osobou obviněného (jedná se o staršího nemocného člověka, který se stará o svoji nemocnou matku a vozidlo potřebuje pro přepravu sebe a své matky k lékařským vyšetřením), soud podotýká, že ust. § 11 odst. 3 přestupkového zákona správnímu orgánu umožňuje od uložení sankce upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku. Soud dále připomíná, že podle § 20 zákona o přestupcích, přestupek nelze projednat, uplynul – li od jeho spáchání jeden rok, přičemž dle ust. 41 s.ř.s., stanoví-li zvláštní zákon ve věcech přestupků, kárných nebo disciplinárních nebo jiných správních deliktů (dále jen "správní delikt") lhůty pro zánik odpovědnosti, popřípadě pro výkon rozhodnutí, tyto lhůty po dobu řízení před soudem podle tohoto zákona neběží.

Žalovaný nebyl úspěšný ve věci, proto mu náhrada nákladů nenáleží (§ 60 odst. 1 s.ř.s.), žalobci podle obsahu spisu žádné náklady nevznikly. Rovněž osobě zúčastněné na řízení nebyla uložena povinnost, při jejímž plnění by jí vznikly náklady (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně (§ 102 a násl. s.ř.s.). Kasační stížnost se podává dvojmo u Krajského soudu v Praze ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem. Jiné opravné prostředky nejsou přípustné.

V Praze dne 16. září 2008

Olga S t r á n s k á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Vlasáková